

1987, 19. prosince – Sdělení VONS č. 717 „Jiří Fajmon znovu před soudem“ o trestním stíhání Jiřího Fajmona obviněného z trestného činu hanobení republiky a jejího představitele.¹

Okresní prokurátor v Ústí nad Labem Svatopluk Bunda žaluje Jiřího Fajmona, nar. 21. 4. 1964, strojníka ČSD, bytem Žižková 365, 400 04 Ústí n. L., pro trestný čin hanobení republiky a jejího představitele (§ 103 tr. z.). Tohoto trestného činu se měl dopustit tím, že ve služební místnosti ČSD „veřejně snižoval vážnost prezidenta republiky tím, že před obrazovkou televize s nožem v ruce a posunky naznačoval, že by chtěl prezidenta republiky píchat nožem do očí a podřezat jej“. Předseda senátu Okresního soudu v Ústí nad Labem JUDr. Milan Kohoutek nařídil hlavní líčení v této trestní věci na 17. 12. 1987. Vzhledem k tomu, že obžaloba nebyla J. Fajmonovi včas doručena, bylo hlavní líčení odročeno na 18. 1. 1988 ve 13.00 hodin v budově téhož soudu.

Mladý dělník J. Fajmon se před šesti lety nechal pokřtít a od té doby vystupuje jako aktivní katolík, sebevědomý občan a dokonce jako zastánce základních odborářských práv. Od té doby se také datuje jeho kalvárie: byl již dvakrát odsouzen pro údajné trestné činy politické povahy (poprvé v roce 1984 nepodmíněně pro výtržnictví, podruhé v r. 1985 podmíněně pro pobuřování).²

Také toto trestní stíhání se jeví jako čistě účelový akt pomsty. Z obšírného udání nepřátelsky naladěného hlavního svědka si vyšetřovatel vybral jako nejslibnější zmíněnou příhodu před televizí, která se měla odehrát „někdy v měsíci říjnu–listopadu 1986“. J. Fajmon tvrdí, že si krájel chleba, hlavní svědek tvrdí, že toto krájení doprovázel uvedenými nepřátelskými posunkami, třetí přítomný zaměstnanec ČSD vypovídá nejistě, s mnoha rozpory a výhradami. Všechny tři výpovědi se shodují v tom, že J. Fajmon své počínání nijak slovně nekomentoval.

Samo znění tohoto zákona a příslušnou trestní sankci pokládáme za nepřijatelné a nekulturní. Zásady trestního řízení pak

vyžadují, aby při diametrálně odlišných výpovědích bylo dáno za pravdu obžalovanému nehledě na to, že hlavní svědek nevypráví jen o tom, co se skutečně událo, nýbrž podává vlastní výklad této události. A i kdyby se příhoda sběhla tak, jak ji popisuje obžaloba, nikterak by nezakládala skutkovou podstatu příslušného trestného činu: ani značně svérázné čs. zákony totiž nezakazují odpor vůči předním představitelům čs. státu a pouhé (v daném případě dokonce pouze naznačené posunky) vyjádření takovýchto pocitů rozhodně nemůže být pokládáno za snižování vážnosti prezidenta republiky. Celá tato trestní kauza je absurdní – doufáme, že jako absurdní bude co nejdříve srovnána ze světa a že J. Fajmon bude konečně ušetřen dalšího policejního a justičního obtěžování.

Informace o Chartě 77, r. 10, 1987, č. 18, s. 19.

POZNÁMKY

- ¹ K případu Jiřího Fajmona viz dále sdělení VONS č. 722 a 764, dokumenty č. 725 a 767.
- ² Samosoudce Okresního soudu v Ústí nad Labem Karel Navrátil v hlavním líčení konaném 11. 1. 1984 odsoudil Fajmona pro trestný čin výtržnictví k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi měsíců s odkladem na zkušební dobu jednoho roku. Fajmon byl podle rozsudku „*vinen, že dne 16. 8. 1982 kolem 01,30 hod. v Ústí nad Labem v Revoluční ulici, v podloubí budovy Krajské správy SNB na prosklené vitríny napsal černou mastnou tužkou závadové nápisy, tedy: dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti, tím spáchal trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák.*“.

Vojenský obvodový soud v Plzni v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Nováka a soudců z lidu Romana Hrdého a Jiřího Troušila v hlavním líčení konaném 5. 5. 1985 uznal J. Fajmona vinným „*trestným činem pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a), c) tr. zák., protože od dubna 1984 do února 1985 ve VVP [vojenském výcvikovém pásmu] Doupov nebo v Hracholuskách nebo ve Stříbře, převážně však u svého útvaru v Plzni, před více vojáky základní služby nenávislým způsobem hanobil státní a společenské zřízení Československé socialistické republiky, jednostranně a nekriticky vyjadřoval obdiv ke společenskému zřízení kapitalistických zemí, znevažoval hanlivě Ústavou zaručená práva pracujících v naší republice, zejména svobodu slova a náboženského vyznání, napadal spojenecké svazky ČSSR a SSSR, hrubými a vulgárními vý-*

roky opakovaně urážel členy KSČ i vedoucí úlohu Komunistické strany Československa ve společnosti, stejně jako i vládu a presidenta republiky a svůj vztah k uvedeným hodnotám a osobám vyjádřil i v textech písní politicky negativního charakteru, které sám napsal a při různých příležitostech dal přečíst některým příslušníkům jednotky, tedy z nepřátelství k socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky nejméně dvě osoby pobuřoval proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky a proti spojeneckým vztahům republiky k jiným státům“. Fajmon byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku nepodmíněně se zařazením do první nápravně výchovné skupiny. Oba citované rozsudky jsou uloženy in: ABS, vyšetřovací spis k případu Jiřího Fajmona, sign. V 39515 MV.